

μαστίχα

μαστίχα, η, ουσ. [<μτγν. μαστίχη], η μαστίχα· είδος ηδύποτου: (Λαϊκό τραγούδι: ο δραγουμάνος του Βεζίρη πίνει **μαστίχα**, ρίχνει τα χαρτιά. Το 'να του μάτι στο Μισίρι τ' άλλο του μάτι στην Αρβανιτιά)·

- **μασάει μαστίχα**, δεν κάνει τίποτα, τεμπελιάζει: «εμείς σκοτωνόμαστε στη δουλειά κι αυτός κάθεται και μασάει μαστίχα»·

- **τη γαμάς κι αυτή μασάει μαστίχα**, λέγεται για γυναίκα που είναι πολύ ψυχρή στον έρωτα ή εντελώς αμέτοχη κατά τη σεξουαλική πράξη: «δεν ξαναπάω μαζί της, γιατί τη γαμάς κι αυτή μασάει μαστίχα». Συνών. **τη γαμάς κι αυτή διαβάζει εφημερίδα / τη γαμάς κι αυτή διαβάζει περιοδικό / τη γαμάς κι αυτή κοιτάζει το ταβάνι / τη γαμάς κι αυτή μασάει τσίκλα**·

- **τη μασάω μαστίχα**, (στη γλώσσα της αργκό) ξεγελιέμαι ή προσποιούμαι πως δεν καταλαβαίνω κάτι: «εγώ δεν τη μασάω μαστίχα, γι' αυτό άσε τα κόλπα και τις πονηριές || όταν δε θέλω να γίνει φασαρία, τη μασάω μαστίχα, μέχρι να ηρεμήσουν τα πνεύματα». (Λαϊκό τραγούδι: μ' έπηξες στο παραμύθι σα να είμαι κουτορνίθι και **τη μάσησα μαστίχα** κι έχασα ό,τι κι αν είχα). Από την εικόνα του ατόμου που χωρίς να το θέλει καταπίνει τη μαστίχα που μασάει·

- **την κάνω μαστίχα**, (στη γλώσσα της αργκό) δειλιάζω, κωλώνω, υποχωρώ: «μόλις είδε τον άλλον να 'ρχεται καταπάνω του με άγριες διαθέσεις την έκανε μαστίχα και την κοπάνησε || μόλις φτώχυνα, όλοι την έκαναν μαστίχα και μ' άφησαν μονάχο». (Λαϊκό τραγούδι: άλλαξαν τα φράγκα χέρια, άλλαξες κι εσύ τσαρδί. Και **την έκανες μαστίχα** την αγάπη που σου είχα). Συνών. **την κάνω καραμέλα (α)**·

- **το κάνω μαστίχα**, (στη γλώσσα της αργκό) επαναλαμβάνω επίμονα κάποιο γεγονός, επανέρχομαι επίμονα σε κάποιο γεγονός: «μια φορά μου ξέφυγε ένας άστοχος λόγος για σένα κι από τότε το 'κανες μαστίχα». Από την εικόνα του ατόμου που μασάει μαστίχα, επαναλαμβάνοντας επίμονα τις ίδιες κινήσεις των σιαγόνων του.